

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/69/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3105207715
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3105207715.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu Emila Kopša, nar. 02.10.1953, štátneho občana Slovenskej republiky, bytom Pruské, Bohunice 18, v konaní zastúpeného JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12 proti žalovanému U. S., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi R. republiky, bytom J., L. XX, v konaní zastúpený JUDr. Jánom Legerským, advokátom, so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 25, o náhradu škody takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 164,64 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 94,6 %

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde domáhal od žalovaného zaplata náhrady škody na zdraví, ktoré poškodenie utrpel v dôsledku konania žalovaného, ktorý bol za svoje konanie súdom uznaný vinným zo spáchania trestného činu. Lekár obodoval zranenia žalobcu 453,75 bodmi pri bolestnom, 250 bodmi pri sťaženi spoločenského uplatnenia. Uvedené požadoval žalobca zvýšiť na dvadsať násobok, čo pri hodnote bodu 1,99 eur (60,- Sk) predstavuje u bolestného 18.074,10 eur (544.500,- Sk) a pri sťaženi spoločenského uplatnenia 9.958,17 eur (300.000,- Sk). Dôvodom pre zvýšenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bola podľa žalobcu skutočnosť, že operácie, ktoré absolvoval pre zranenie spôsobené žalovaným boli veľmi bolestivé, namáhavé. Pracuje ako živnostník, zlatník a pri tomto povolaní sú jeho pracovným nástrojom oči. Žalovaný mu spôsobil práve zranenie oka, čo značne poškodilo žalobcu počas doby práceneschopnosti a spôsobuje mu to vážne problémy doteraz. Spôsobené zranenie pritom zanechalo trvalé následky, ktoré sú vidieť i voľným okom. Dôsledkom úrazu došlo u žalobcu k sťaženi zdravotnej pohody, má neustále bolesti a zranenie žalobcu vyradilo z plnohodnotnej práce, na ktorú je vyučený. Ďalej žalobca od žalovaného požadoval zaplata straty na zárobku za dobu práceneschopnosti v sume 2.134,85 eur (64.314,40 Sk), náklady, ktoré mal na ošetrenia a návštevu lekárov vo výške 132,77 eur (4.000,- Sk), ako aj náhradu škody, ktorá mu vznikla pri zastupovaní v trestnom konaní vo výške 164,64 eur (4.960,- Sk). Celkovo sa tak žalobca od žalovaného domáhal zaplata 30.016,41 eur (904.274,40,- Sk).

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Priznal, že svojím konaním, za ktoré bol odsúdený pre spáchanie trestného činu spôsobil žalobcovi poškodenie zdravia, ale poukázal na to, že tomuto predchádzal konflikt so žalobcom, pri ktorom bol žalovaný žalobcom napadnutý, žalobca sa správal zúriivo, nadával žalovanému i jeho manželke. V trestnom rozkaze bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi titulom bolestného 448,12 eur (13.500,- Sk), ktorú sumu považuje za dostatočnú náhradu škody, ktorá

sa žalobcovi v dôsledku úrazu stala. Pre žalobcom požadované zvýšenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia neuvádza žalobca žiadne relevantné dôkazy. Zo žaloby nie je zjavné, prečo žiada toto zvýšenie, v čom vidí dôvody osobitného zreteľa potrebné na takéto zvýšenie. Žalovaný sa domnieva, že takéto dôvody u žalobcu ani neexistujú. Pokiaľ ide o bolestné, bolesť, ktorú žalobca vytrpel, je dostatočne ohodnotené v základnom bodovom ohodnotení a nie je tu žiadny dôvod na jej zvýšenie. Zranenia, ktoré žalobca utrpel nie sú z hľadiska odškodňovania bolesti ničím výnimočné. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia je žalovaný toho názoru, že k žiadnemu sťaženiu u žalobcu nedošlo. Zo znaleckých posudkov priložených v obžalobe v trestnej veci žalovaného vyplýva, že zranenie nemalo vplyv na podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva zraku a nemohlo poškodiť životne dôležité orgány a nezanechá trvalé následky na životne dôležitých orgánoch a na celkovom zdravotnom stave žalobcu. Žalobca teda nebol v dôsledku zranenia obmedzený vo svojom rodinnom, pracovnom či spoločenskom živote a neexistuje u neho žiadne sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný neuznal ani uplatnený nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku počas trvania práceneschopnosti. Žalobca pracuje ako zlatník, dielňu má vo svojom dome. Žalovaný videl niekoľkokrát žalobcu aj počas jeho práceneschopnosti ako pracuje vo svojej dielni, čo môžu potvrdiť viacerí svedkovia. Rovnako aj obchod, v ktorom žalobca predáva svoje výrobky fungoval v tej dobe normálne. Pokiaľ ide o výdavky na cestovné k lekárom, žalobca tieto nijako nepreukázal. Z týchto dôvodov navrhol žalovaný žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Rozsudkom č. k. 15C/69/2005-216 zo dňa 28.10.2010 súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 151,03 eur titulom bolestného a sumu 497,91 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie. Odvolací súd rozsudkom č. k. 6Co/18/2011-245 zo dňa 17.12.2013 rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zapltenie bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia potvrdil a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením výpovede žalovaného počas konania a listinných dôkazov, a to rozpisu cestovného k zlatníkom a lekárom, 30 ks pokladničných bločkov, faktúr vystavených dodávateľmi D. C. - F., B. P. J., Y. S., M. D., B. O. J., C., s. r. o., H., s. r. o., C. spolu s potvrdeniami o ich zapltení a výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobcu, potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 18.02.2003 a zo dňa 03.03.2005, výpisu z daňového priznania za rok 2001, oznámenia Daňového úradu, príjmových pokladničných dokladov zo dňa 14.02.2003 a zo dňa 19.01.2005 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 18.2.2003 bol žalobca práceneschopný od 5.4.2002 do 17.5.2002, od 5.8.2002 do 30.9.2002. Podľa ďalšieho potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 3.3.2005 bolo žalobcovi vyplatené nemocenské za obdobie od 5.4.2002 do 17.5.2002 v sume 5.140,- Sk (170,62 eur), za obdobie od 5.8.2002 do 30.9.2002 v sume 6.841,- Sk (227,10 eur).

6. Výpoveďou žalovaného a ústrižkom poštovej poukážky bolo preukázané, že žalovaný zaplatil Sociálnej poisťovni cestou pošty dňa 18.11.2004 sumu 5.140,- Sk (170,62 eur) za nemocenské vyplatené žalobcovi.

7. Žalobca vo svojej pôvodnej výpovedi uviedol, že po úraze, kedy nemohol pracovať vo svojej zlatníckej dielni musel vo zvýšenej miere zabezpečovať do svojho obchodu výrobky tak, že iným zlatníkom dodával zlomkové zlato na spracovanie do výrobku, za čo musel potom platiť. Poznamenal, že vo svojom obchode okrem vlastných výrobkov predáva aj výrobky iných, napr. hodiny, ale aj výrobky zo zlata a striebra. Takýto spôsob zabezpečovania výrobkov do svojho obchodu používal aj pred úrazom, aj v súčasnosti, ale v čase po úraze, kedy nemohol pracovať, vo zvýšenej miere musel výrobky do obchodu zabezpečiť tak, že dával zlomkové zlato na spracovanie do výrobku iným zlatníkom, za čo musel platiť. Nedokáže nijakým spôsobom určiť, čo z obratu obchodu je tvorené predajom jeho vlastných výrobkov a čo predajom výrobkov iných osôb. Podotkol, že dcéra dokáže vyrábať výrobky rovnako ako on, manželka robí skôr pomocné práce. Na pojednávaní dňa 29.09.2016 však uviedol, že dcéra nevie vyrábať výrobky a že mu len pri výrobe pomáhala. Väčšinou bola na predajni. Počas PN dával všetko robiť kolegom zlatníkom. Tieto práce si u nich objednával väčšinou telefonicky, pričom dodanie takýchto výrobkov trvalo niekedy 3 dni, niekedy týždeň alebo dva týždne a niekedy ich mal hneď. Žalobca v tejto súvislosti už v pôvodnom konaní predložil výpočet uplatnenej straty na zárobku počas doby svojej práceneschopnosti, keď za 88 dní práceneschopnosti si uplatňuje ušlý zisk 64.310,40 Sk (2.134,85 eur) vychádzajúc z

priemerného denného zárobku 730,80,- Sk (24,26 eur) vypočítaného z čistého príjmu 126.427,- Sk (4.196,60 eur) zisteného podľa daňového priznania za rok 2002 za odpracované dni.

8. Žalovaný v rámci doplnenia dokazovania zotrval na svojom stanovisku, podľa ktorého nesúhlasil so žalobou ani vo zvyšnej časti. Mal za to, že žalobca súdu náležite nepreukázal vznik uplatnenej škody. Ušlý zisk nebol zo strany žalobcu riadne preukázaný a navyše sa domnieva, že mu žiadna strata na zárobku nevznikla, nakoľko v r. 2002, keď došlo k úrazu, mal podľa údajov daňového úradu vyšší zisk ako v roku predchádzajúcom. Žalobca teda svoju podnikateľskú činnosť vykonával, a preto nie je dôvod hovoriť o strate na zárobku. Čo sa týka cestovných náhrad, tieto takisto neboli zdokladované riadnym spôsobom, keď nepredložil žalobca žiaden doklad o tom, že sa u lekárov zúčastnil, ani o tom, akým spôsobom tam cestoval, aká bola vzdialenosť a aká bola spotreba vozidla. Čo sa týka trov trestného konania, ani tento nárok žalobca súdu riadne nepreukázal, nakoľko z predložených potvrdení nie je možné jednoznačne určiť, či úhrada bola realizovaná výlučne za trovy v rámci trestného konania alebo sa jedná už aj o trovy civilné. Zdôraznil, že sa uhradza skutočná škoda, t.j. škoda, ktorá už vznikla, čo je v súlade s ustálenou judikatúrou.

9. Podľa výpisu z daňového priznania žalobcu k dani z príjmov fyzických osôb za rok 2002 a oznámenia Daňového úradu Dubnica nad Váhom zo dňa 9.2.2006 mal žalobca podľa podaných daňových priznaní v roku 2001 základ dane /rozdiel príjmov a výdavkov/ 82.577,- Sk (2.741,05 eur), v roku 2002 137.087,- Sk (4.550,45 eur) a v roku 2003 104.077,- Sk (3.454,72 eur).

10. Z rozpisu cestovného, ktorý zostavil žalobca, vyplýva, že v súvislosti so zadávaním výroby výrobkov zlatníkom precestoval spolu 2.922 km, čo predstavuje sumu 180,40 eur. V súvislosti s návštevami lekárov precestoval celkom 5.304 km, čo predstavuje sumu 327,47 eur.

11. Z pokladničných bločkov je zrejmé, že cena PHM v rokoch 2002 - 2005 sa pohybovala od 28,70,- Sk /l (0,952 eur/l) do 37,50,- Sk /l (1,245 eur/l).

12. Z faktúr vystavených dodávateľmi D. C. - F., B. P. J., Y. S., M. D., B. O. J., C., s. r. o., H., s. r. o., C. vyplýva, že títo dodávatelia dodávali žalobcovi výrobky zo zlata v období od 16.04.2002 do 23.12.2002.

13. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobcu vyplývajú presné dátumy návštevy žalobcu u lekárov, pričom je zrejmý i dôvod návštevy žalobcu toho ktorého lekára.

14. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 14.02.2003 vyplýva, že žalobca uhradil JUDr. Darine Kučerovej sumu 2.000,- Sk (66,39 eur) na účel označený ako 13/03 Do - tr. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19.01.2005 vyplýva, že žalobca uhradil JUDr. Darine Kučerovej sumu 3.000,- Sk (99,58 eur) na účel označený ako 13/03 Do.

15. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Podľa § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

17. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

18. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka účinného do 31.07.2004, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného je rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred poškodením a nemocenským.

19. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzajú aj účelné náklady spojené s liečením.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu vo zvyšnej časti je čiastočne dôvodná. V konaní bolo nepochybne právoplatným trestným rozkazom tunajšieho súdu

č.k. 1T 283/2002-83 zo dňa 22.11.2002 preukázané, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania kvalifikovaného ako trestný čin, keď dňa 5.4.2002 fyzicky napadol žalobcu tak, že ho bočnou časťou kladiva udrel do pravej spánkovej oblasti blízko pravého oka, čím mu spôsobil zlomeninu lícnocelustného komplexu, zakrvácanie do pravého očnému bulbu, poranenie mäkkých štruktúr v okolí oka, zatienenie pravej čelustnej dutiny, čím bol naplnený predpoklad uvedený v § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto možno konštatovať, že žalovaný zodpovedá žalobcovi za škodu, ktorú mu uvedeným konaním spôsobil. Žalobca si v konaní uplatňoval náhradu za škodu na zdraví vo forme bolestného, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a stratu na zárobku ako aj škodu, ktorá mu vznikla vynaložením nákladov na ošetrovania a návštevu lekárov, na trovy jeho zastúpenie advokátom v trestnom konaní vedenom proti žalovanému. O náhrade za škodu na zdraví vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia súd už právoplatne rozhodol, preto predmetom konania zostalo posúdenie nároku na stratu na zárobku, náhrada nákladov vynaložených v súvislosti s cestovaním k lekárom a náhrada trov zastúpenia v trestnom konaní proti žalovanému.

21. Čo sa týka náhrady za stratu na zárobku, tu dospel súd k záveru, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná. V zmysle vyššie uvedených ustanovení § 445 v spojení s § 446 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.7.2004, odškodňuje sa strata na zárobku, ku ktorej došlo u poškodeného počas doby jeho práceneschopnosti súvisiacej s poškodením zdravia, pričom náhrada za stratu na zárobku je rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred poškodením a nemocenským. Žalobca je živnostník, preto sa u neho nedá očakávať pravidelný a stály, nemenný príjem. Z tohto dôvodu nemožno pri výpočte straty na zárobku postupovať tak, ako to uvádzal žalobca, t. j. nie je možné vychádzať z priemerného zárobku zisteného z čistého príjmu vyplývajúceho z daňového priznania za rok 2002 za odpracované dni v tomto roku. Svoj nárok na náhradu za stratu na zárobku odôvodňoval predovšetkým tým, že počas svojej práceneschopnosti nemohol vyrábať výrobky zo zlata, a preto musel vo zvýšenej miere využívať prácu iných zlatníkov, za ktorú musel platiť. Je potrebné si uvedomiť, že výroba výrobkov zo zlata bola jednou, nie však jedinou činnosťou, ktorou žalobca vykonával svoje podnikanie, a to ako v čase pred úrazom, tak aj po úraze a v zásade možno konštatovať, že aj v čase jeho práceneschopnosti. Žalobca totiž v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti prevádzkoval aj obchod, v ktorom predával ako svoje výrobky, tak aj výrobky iných podnikateľov, pričom tento obchod prevádzkoval aj počas svojej práceneschopnosti. Je preto dôvodný záver, že v čase práceneschopnosti presunul ťažisko svojej zárobkovej činnosti práve na činnosť obchodu, do ktorého aj počas práceneschopnosti zabezpečoval tovar v úmysle tento predáť a tak získať príjem. Žalobca teda aj počas práceneschopnosti vykonával svoju podnikateľskú činnosť, o čom svedčia práve faktúry ním predložené, a teda okrem poberania nemocenského si v čase práceneschopnosti zabezpečoval príjem aj vlastnou podnikateľskou činnosťou. Je potom otázne, akej straty na zárobku sa žalobca domáha, keď aj počas práceneschopnosti vykonával svoju podnikateľskú činnosť. Žalobca argumentoval, že strata mu vznikla najmä tým, že za objednané výrobky musel zaplatiť. V tomto smere však argumentácia žalobcu neobstojí, pretože do ceny toho ktorého výrobku, ktorý musel objednať a zaplatiť, premietol jednak náklady na obstaranie výrobku, t. j. to, čo on sám zaň zaplatil a nepochybne k tejto cene pripočítal aj svoju maržu, čo v prípade predaja výrobku znamenalo, že utŕženou cenou pokryl náklady na obstaranie výrobku a ešte mal na tom aj zisk. Navyše bez povšimnutia nemôže zostať ani to, že takýmto spôsobom si zabezpečoval tovar do obchodu aj pred úrazom a robí tak aj v súčasnosti. Nebolo preto dobre možné určiť, aké množstvo objednávok by žalobca urobil, keby k úrazu nedošlo a aké množstvo už suplovalo výpadok jeho vlastnej činnosti, pričom na otázku súdu v tomto smere ani žalobca jednoznačne neodpovedal. S poukazom na uvedené ako aj na skutočnosť, že podľa oznámenia Daňového úradu vykázal žalobca v roku 2002 vyšší zisk ako v predchádzajúcom roku, na čom sa bezpochyby podieľala aj činnosť žalobcu počas jeho práceneschopnosti, nemožno uzavrieť inak ako, že žalobca náležite súdu nepreukázal, že k strate na zárobku v tomto prípade vôbec došlo. Iná situácia by nastala, keby žalobcova podnikateľská činnosť spočívala výlučne v zhotovovaní výrobkov zo zlata, a teda pre zranenie by počas práceneschopnosti túto činnosť vôbec nevykonával. V takom prípade by bolo možné uvažovať o strate na zárobku. Nie však za situácie vyššie popísanej, keď žalobca aj počas práceneschopnosti svoju podnikateľskú činnosť vykonával (hoci aj prostredníctvom iných osôb). Žalobcom predložené faktúry sú dôkazom toho, že svoju podnikateľskú činnosť skutočne aj počas práceneschopnosti vykonával. Nie sú však dôkazom o vzniku straty na zárobku ani o jej výške. Pre úplnosť súd dodáva, že žalobca na preukázanie ním tvrdenej straty na zárobku počas jeho práceneschopnosti súdu predložil aj faktúry, ktorých dátum vystavenia vôbec nespadá do času jeho práceneschopnosti (napr. faktúra dodávateľa C. na č. I. 305, 309, ktoré sú vystavené dňa 21.06.2002 a dňa 12.07.2002, pričom práceneschopnosť žalobcu bola ukončená dňa 17.05.2002. Žalobca sám uviedol, že doba dodania bola niekedy aj týždeň alebo dva, pričom dlhšiu dobu

neuvádzal. Uvedené faktúry, však boli vystavené až 1,5 až 2 mesiace po skončení PN), čo vzbudzuje pochybnosti o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku. Vzhľadom k uvedenému súd žalobu v tejto časti zamietol.

22. Ďalej sa žalobca domáhal náhrady nákladov vynaložených na cestovanie k lekárom v súvislosti so zranením, ktoré mu žalovaný spôsobil. Tento nárok vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko cesty vykonal práve v súvislosti s liečením úrazu spôsobeného žalovaným. Zo zdravotnej dokumentácie žalobcu bolo jednoznačne preukázané, že lekárov pravidelne navštevoval v súvislosti so spôsobeným úrazom. Je potrebné mať však na zreteli, že ak sa žalobca tejto náhrady domáha, musí ju súdu aj náležite preukázať, t. j. musí súdu preukázať v akej výške mu škoda vznikla. Žalobca sa pôvodne domáhal náhrady za cestovanie dopravným prostriedkom verejnej hromadnej dopravy, aj keď cesty vykonal vlastným vozidlom. V rámci doplnenia dokazovania však súdu predložil rozpis ciest s uvedením kilometrov a jeho vlastným výpočtom cestovného, z ktorého vyplynulo, že si uplatňuje cestovné osobným motorovým vozidlom. K tomu predložil aj pokladničné bločky deklarujúce cenu PHM v tom ktorom období, avšak nepredložil technický preukaz vozidla, z ktorého by vyplynula výška spotreby ako rozhodujúci údaj pre výpočet výšky cestovného. Tento listinný dôkaz predložil až dňa 16.11.2016, t. j. až po tom, čo súd vyhlásil dokazovanie za skončené, pričom súd pripomína, že všetky dôkazy je strana v spore povinná predložiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa vyhlasuje dokazovanie za skončené (§154 CSP). Keďže žalobca tento dôkaz v konaní predložil až dva dni po pojednávaní, na ktorom bolo dokazovanie vyhlásené za skončené, nemohol súd na takýto dôkaz prihliadať. S poukazom na uvedené možno konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal presnú výšku nákladov, ktoré mu v súvislosti s návštevou lekárov vznikli. Preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol. Súd zdôrazňuje, že žalobcu opakovane na predloženie listinných dôkazov, z ktorých vyplýva ním uplatnený nárok, vyzýval, pričom žalobcu buď na výzvu nereagoval alebo predložil neúplné dôkazy.

23. V neposlednom rade si žalobca uplatnil i nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v rámci trestného konania vedeného proti žalovanému a tieto vyčíslil sumou 4.960,- Sk (164,64 eur). Aj vynaloženie týchto nákladov možno považovať za škodu, ktorá žalobcovi vznikla protiprávnym konaním žalovaného. V zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda. Pojem skutočná škoda zákon nevymedzuje. Skutočnou škodou možno rozumieť ujmu spočívajúcu v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a v príčinnej súvislosti s ňou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Podľa názoru súdu ku škode dochádza vtedy, keď dôjde k zmenšeniu majetkového stavu poškodeného, čo v danom prípade znamená, že ku škode došlo vtedy, keď žalobca uvedené trovy vynaložil. Z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 14.02.2003 vyplynulo, že žalobca uhradil právnej zástupkyňi sumu 2.000,- Sk na účet 13/03 Do - tr, z čoho vyplýva, že išlo o trestné konanie. Úhrada zvyšku sumy vo výške 3.000,- Sk dňa 19.01.2005 je však diskutabilná, nakoľko na príjmovom pokladničnom doklade je ako účel uvedené 13/03 Do (bez dodatku tr.), čo môže nasvedčovať aj úhrade iných trov, napr. v rámci civilného konania, nakoľko v tomto čase právna zástupkyňa zastupovala žalobcu aj v rámci civilných, mimosúdnych konaní, čo vyplynulo aj z plnomocenstva žalobcu udelené jeho právnej zástupkyňi dňa 30.09.2004. Odhliadnuc od právneho názoru súdu prvej inštancie, odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyslovil názor, že nemôže byť právne významná skutočnosť, či trovy boli aj reálne vynaložené, keďže vznik peňažného záväzku má negatívny dopad na majetok subjektu z hľadiska výkladu pojmu „majetok“ v rámci aplikácie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Preto súd prvej inštancie, byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v tomto konaní, priznal žalobcovi náhradu trov v rámci trestného konania v celkovej výške 164,64 eur (4.960,- Sk), ktorých presné vyčíslenie vyplýva z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/283/2002, ktoré súd oboznámil v pôvodnom konaní.

24. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 164,64 eur titulom vynaložených trov v rámci trestného konania a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

26. V predmetnej veci mala každá zo strán úspech len čiastočný (žalobca mal úspech vo výške 2,7 %, žalovaný vo výške 97,3 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 94,6 %). Súd preto priznal žalovanému ako úspešnejšiemu účastníkovi náhradu trov konania v rozsahu 94,6 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.